

مهرزاد شفیع پور

آبشار شوی

بزرگترین و دل انگیزترین آبشار ایران

برای عاشقان طبیعت ایران و منطقه بکر و دیدنی رشته کوه زاگرس در لرستان، بازدید از آبشار شوی که همچون نگینی بر پیشانی این رشته کوه نقش بسته بسیار گرانبه است. این آبشار یکی از دلنوازترین و دیدنی ترین آبشارهای ایران زمین است که بهترین ایام برای بازدید از این منطقه به خاطر گرمسیر بودن؛ ماههای اسفند و فروردین است. آبشار شوی، یکی از آبشارهای دیدنی کشور در میان رشته کوه زاگرس شمالی در جنوب کوههای لرستان و در شمال شهرستان دزفول، در ۱۰ کیلومتری ایستگاه تله زنگ (یکی از ایستگاههای مسیر راه آهن تهران - جنوب واقع در جنوب شهرستان دورود) واقع شده است. این گزارش خلاصه ای از دیده ها و شنیده های نگارنده درباره موقعیت جغرافیایی، ویژگی های آبشار و سایر اطلاعات پیرامون آن منطقه می باشد که در طول سفر و بازدید از این آبشار مشاهده و تحت عنوان گزارشی از آن مکان تقدیم خوانندگان می شود.

تا آبشار شوی این راه را باید پیاده طی نمود. برای عبور از عرض رودخانه وحشی دز باید از روی پل تله زنگ یکی از بزرگترین و حساس ترین پل های راه آهن جنوب ایران گذر کرد. عبور از روی پل و ارتفاع بلند پل و حجم آب زیاد این رودخانه بسیار حیرت انگیز است. بدون افراد راهنما دسترسی به این آبشار بسیار سخت و خطرناک می باشد. با توجه به گرمسیر بودن منطقه ما مجبور شدیم شبانه به سمت آبشار حرکت نموده در نیمه شب کسی برای راهنما پیدا نکردیم. تنها شانس ما آن بودیم که از بچه های منطقه دورود راهی این آبشار بودند. قبل از عبور از روی پل تله زنگ خود را به آنان رسانده و آنان با گشاده رویی خواهش ما را پذیرفتند که ما را با خودشان به سمت آبشار ببرند و گرنه حتی در دل روز ما آن راه پرپیچ و خم را اصلاً نمی توانستیم طی کنیم. این مسیر تقریباً خالی از سکنه است. سکوت سهمگین کوهستان بر

آبشار شوی با چشم اندازی زیبا و دل انگیز در تلاطم کوههای زاگرس شمالی در جنوب لرستان و شمال شهرستان دزفول، در منطقه شوی، در دل کوه اسفندیاری واقع شده است. وجود این آبشار طراوت و شادابی کوههای بلند و پوشیده از درختان پهن برگ بلوط و وجود دره های عمیق و رودخانه های پر آب و خروشان آن، این منطقه را به یک قطب جذاب و دیدنی برای گردشگران و دوستداران طبیعت تبدیل نموده است.

آبشار شوی از نادرترین، بلندترین و دیدنی ترین آبشارهای ایران می باشد. که تماشای آن از نزدیک بدون شک هر بیننده ای را به وجد می آورد. این آبشار در ۱۰ کیلومتری ایستگاه راه آهن تله زنگ در جنوب شهرستان دورود در مسیر راه آهن سراسری تهران - جنوب واقع شده است که در حال حاضر تنها راه دسترسی آسان به آن از طریق همین ایستگاه راه آهن تله زنگ است. از ایستگاه تله زنگ

گیاه سیاوشان و سایر گیاهان آبدوست روئیده است. همچنین کوههای اطراف پر شده از درختان بلوط، بادام و انواع گونه های مرتعی مختلف که زیبایی دوجندانی به این منطقه داده اند. آبی که از آبشار می ریزد پس از عبور از دل کوهها و دره ها به سمت غرب آبشار سرازیر و به رودخانه دز می پیوندند. کمی بالاتر در سمت شرقی آبشار شوی چندین آبشار کوچک و زیبا وجود دارند که آب این آبشارها نیز در مسیر پرپیچ و خم دره جریان یافته و به آبشار شوی وصل می شوند.

این آبشار با وجود آنکه بی نظیرترین آبشار ایران است، اما هنوز در بین اکثریت مردم ناشناخته مانده و مورد بی مهری مسئولین مربوطه قرار گرفته و به دلیل عدم امنیت، نبود جاده و امکانات رفاهی از چشم دوست داران طبیعت دور مانده است. البته کسانی نیز هستند که سختی ها را تحمل کرده و با علاقه خاصی به سوی این آبشار می روند. سالیانه صدها نفر از میهمانان داخلی و جهانگردان خارجی در فصل بهار به دیدن این آبشار می روند.

آب و هوای این منطقه در فصل پاییز و زمستان معتدل است و در فصل های بهار و مخصوصاً تابستان بسیار گرم می باشد. بهترین زمان برای بازدید از این آبشار اوایل اسفند ماه تا اواخر فروردین ماه می باشد. که دارای هوای مطلوب و معتدل است.

پایین تر از این آبشار روستایی کوچک اما بسیار زیبا در دل درختان انار، نخل های خرما و کشتزارها، به نام شوی وجود دارد. این روستا امامزاده ای به نام سید محمود دارد. در آن هیچ گونه امکانات رفاهی وجود ندارد. ساکنین این منطقه دو گروه هستند: یکی روستائیان و گروه دیگر عشایر کوچ روی ایل بختیاری می باشند. تمامی مردمان این منطقه با لهجه لری بختیاری صحبت می کنند. مردمانی بسیار ساده و مهمان نواز هستند.

عمده فعالیت اقتصادی مردمان این منطقه دامپروری و کشاورزی است. کشاورزی مردم این منطقه بسیار محدود در قطعه زمین های کوچک و به صورت سنتی توسط حیوانات شخم زده می شوند. نبود جاده ماشین رو، برق، سیستم آبرسانی، تلفن، مدرسه و بهداشت از عمده ترین محرومیت های این منطقه است. مهم ترین راه ارتباطی مردمان این منطقه با دیگر نقاط از طریق ایستگاه راه آهن تله زنگ می باشد. عشایر کوچ روی این منطقه در شش ماهه اول سال که هوای این منطقه بسیار گرم است از طریق راه آهن به وسیله قطار محلی به مناطق شمالی و سردسیر استان لرستان در دامنه های جنوبی رشته کوه اشترانکوه در شهرهای الیگودرز و دورود کوچ می کنند و در نیمه دوم سال که اشترانکوه بسیار سرد و برف گیر می شود به مناطق شمالی شهرهای دزفول و اندیمشک که گرمسیر و معتدل است مهاجرت می کنند.

هر چیزی سنگینی می کند. جز خروش رودخانه دز، صدای قطار هر چند ساعت یکبار و پارس سگهای یکی دو روستای کوچک در آن منطقه، هیچ صدای دیگر به گوش نمی رسد و چه حال و هوایی دارد، شب مهتابی دردل این کوههای سر به فلک کشیده.

در مسیر این آبشار یکی دو روستای کوچک و بسیار محروم که هیچ گونه راه ارتباطی ماشین رو ندارند، وجود دارد. پیمودن این راه صعب العبور و پر از سنگلاخ تا آبشار در حدود پنج ساعت به طول می انجامد. سخت ترین مسیر آن در نزدیکی های آبشار است. به علت صخره بلندی که بر سر راه آن وجود دارد.

برای عبور از این صخره باید از جای دست و پاهایی که بر روی صخره وجود دارند و به کمک سیم بکسل هایی که توسط کوهنوردان بر روی صخره وصل شده اند استفاده نمود. به عقیده اهالی این منطقه در گذشته امامزده ای که تحت تعقیب دشمنان بوده، از این مسیر گذشته که جای دست پایش بر روی این صخره خمیر گشته. به نظر می رسد چون منطقه محل گذر عشایر کوچ روی بختیاری است، کنده کاریهای روی این صخره می تواند ساخته دست گذشتگان جهت عبور و مرور آنان باشد که نمونه های مشابه آن در دیگر مناطق صعب العبور لرستان وجود دارد.

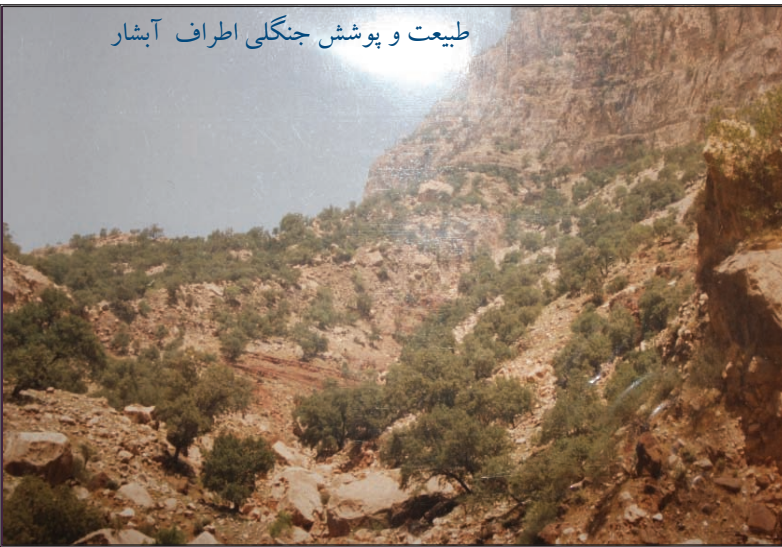
به همین منظور اهالی این منطقه به دو امامزاده، یکی در پایین آبشار و دیگری به فاصله چند کیلومتر بالاتر از آبشار، اعتقادات خاصی دارند. بنابراین از طریق این ردپاها و سیم بکسل هایی که بر روی صخره بلند و نفس گیر وصل شده اند، می توان به آبشار دسترسی پیدا کرد. البته راههای کوهستانی مالرو و پیاده رو در کوههای گرپه جاده جدید دزفول سالن وجود دارند. اما نزدیک ترین راه از طریق همین ایستگاه تله زنگ است.

پس از کلی راهپیمایی در یک مسیر ناهموار و با پشت سر گذاشتن سربالایی و آن صخره نفس گیر به آبشار زیبای شوی که میرسی و با دیدن این منظره زیبا تمام سختی راه را فرمواش نموده و با نزدیک تر شدن به آبشار و فوران آب از دل کوه و پرتاب آن به بروی درختان و گیاهان زیرین و پاشیدن قطره های بلورین بر سر و صورت آنچنان به وجد خواهی آمد که گویا روحی تازه در تن خسته انسان دمیده می شود. در اینجا صدایی غیر از صدای فوران آب چیزی به گوش نمی رسد.

آبشار شوی در یک منطقه از دیواره کوه بلند اسفندیاری از ارتفاع ۱۰۰ متری با عرض ۵۰ متر با زیبایی هر چه تمام تر به پایین فوران می کند و چشم انداز بسیار دلنوازی در این طبیعت بکر و زیبای خداوندی پدید آورده است.

اطراف این آبشار را درختان بلوط، بید، انجیر، مو، کشک، زبان گنجشک و کیکم پوشانده است. در زیر آبشار و دیواره های آن

طبیعت و پوشش جنگلی اطراف آبشار

رودخانه دز و پل راه آهن تله زنگ در مسیر آبشار شوی

